

Zastavica v podobah.

Priobčil Fr. Rojec.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Učiteljstvo jugoslovanski mladini.

Dokler ji bodeš zvesta ti, mladina,
ničesar ne boji se domovina!

Josip Stritar.

Ljubimo te, nada naša, domovine nada in ponos; ljubimo te, mladina! Gojimo te in čuvamo kot vrtnar nežne cvetice; negujemo te z ljubečo skrbljivostjo, cvet domovja! Svoje moči — telesne in duševne — posvečujemo tebi, tvoji vzgoji in probudi! ... Se li zaveš tega? Ali čutiš oni topli dih, ki preveva solnčne dvorane duševnega obzorja naše književnosti, poljane, tebi posvečene? — In zakaj te ljubimo, gojimo in čuvamo? Zakaj imamo v mislih posebno tebe sedaj, ko nam je razprostrla svoje naročje mlada domovina — širna, lepa in bogata? Zato, glej:

Vate, ljubljena mladina,
stavi up svoj domovina ...
Ti ji v luči dneva jasni
zidaš vek bodoči krasni!

Ti, mladostni cvet, dobiš v last to zemljo,
ko se razviješ, dozoriš v plemenit sad! Tebi

smo priborili Jugoslavijo — lepo našo domovino! Tvoja bo „stare slave dedovina“; ti jo moraš z bistrim umom in z delavno roko povzdigniti do trajne moči in slave, jo dvigniti iz brezdnega žalostnih spominov, ji izbrisati za vselej sledove krvavega klanja, sovraštva; iztrebiti kugo barbarske sirovosti in še mnogo, mnogo! ... Vedi torej — velika naloga te čaka! Pripravljaj se sedaj nanjo! — Junaki, junakinje, opasujte že zdaj uma svetle meče! Mladina jugoslovanska, vadi, úri zdaj telesne moči! Hrani, čuvaj srca svojega blagost in plemenitost slovansko! Kuj sedaj železo volje! Vari jeklo značajnosti! Sedaj je čas! Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi! Na delo — z nami! Vodili te bomo do smotra, ti pomagali pri velikem delu, te pripravljali za junaštva slavne čine, te gojili in krepili — tvoji učitelji, tvoji vzgojevalci. Slušaj naše nauke mladina! Zahajaj rada v delavnice lepe bodočnosti! Resna je naloga, važna in sveta, ki jo imaš pred seboj; brez vestne priprave nanjo je ne izvršiš ... In Jugoslavija tvoja je vredna, da se posvetiš popolnoma nje koristi in prosveti! Ona te

ljubi, saj te hrani, saj te osrečuje s svojimi krasotami in bogastvi ... Kliče te na delo ... Brez tvoje zvestobe in podpore razpade — brez plemenitega sadu tvojih zmožnosti postane lahko kmalu plen grabežljivim tujcem, a tega udarca ji gotovo ne prizadeneš, mladina! Saj jo ljubiš tudi ti, saj ji vračaš njeno materinsko ljubav s svojo detinsko ljubeznijo, saj si z gorko, presrečno iskrenostjo vdana mili svoji rodni zemlji! — To vemo in ta zavest nas osrečuje ... To ve, to čuti tudi jugoslovanska gruda, naša majka — in srečna je! ... Topleje in topleje te privlači na ljubeče svoji prsi ... Vsa tvoja je mlada Jugoslavija! Vsa tvoja, tvoja je „lepa naša domovina“ ... Bodi ji, mladina, verna! Ljubi jo! Žrtvuj se ji — in:

le tvoja je bodočnost krasna,
bodočnost solnčnožarno jasna!

Minka Severjeva.

Izpolnjeno proročanje.

V užičkem okraju v Srbiji je živel še za vlade Obrenovičev človek z imenom Mateja, ki je prerokoval o Srbiji l. 1869. vse, kar se je zgodilo do danes. „Srbom bo zavladala druga vladarska rodovina. Rodil se bo boj, sovražnik bo zasedel Srbijo. Nastali bodo tako nesrečni časi, da se bodo živi, ki bodo šli mimo grobov, tu ustavili in vzdihali: „Odprite se, grobovi, da še mi živi ležemo v vas! Blagor vam, ki ste umrli, da ne zrete muk in trpljenj naših!“ Ko bo pa srbski narod dospel na vrhunec trpljenja, ga bo dvignil njegov kralj, ki je iz sredine naroda in ga bo osvobodil z vsemi Srbi in Jugoslavnimi tako, da še nikdar niso bili tako svobodni. Narod bo tako srečen, da pojde preko grobov svojih prednikov in bo vzklíknil: Vstanite, mrtvi, da živimo!“ — Tudi telefon, ki ga tedaj še ni bilo, je prerokoval: „Kralj bo v Belgradu in se bo razgovarjal s svojimi ljudmi v Negotinu, Nišu, Pirotu, Vranjici, Užici, Loznici.“ Tega mu niso verjeli. Rekli so tudi, da je imenoval Niš in ta je vendar v Turčiji. „Sedaj je v Turčiji, a tedaj ne bo več,“ je dejal prerok. To se je vse izpolnilo. Samo enega še čakamo: Da pride k nam toliko blaginje in sreče, da bomo mrtvim klicali: „Vstanite, mrtvi, da živimo!“

Pozdrav navdušene jugoslovanske mladine.

Naš urednik je prijel od metliškega dekliskega sokolskega naraščaja ob rojstvu Jugoslavije nastopno pozdravilo:

Živela Jugoslavija
in nje pospešitelji!
Živel duh prosvete!
Živeli narodni buditelji,
živeli naši dobri učitelji!

Čestitamo Vam k doživetju jugoslovanske Aleluje! Srebrni glas našega „Zvončka“ naj bo tem močnejši! Na zdar! — Te navdušene bosedje je podpisalo 36 vrlih Jugoslovank z dostavkom „in vse druge“. — Iz istega kraja pa je poslalo našemu uredniku 31 dečkov sokolskega naraščaja te vznesene besede:

„Ne mimo, ne nad,
ne! — ob bratu brat
kot eno telo s tisoč rokami!

*

Bratje, v svoje brazde sejmo,
sebi obresti od svojega štejmo —
če je kdo hlapec, mi nismo več! —

*

Živela Jugoslavija, živeli naši učitelji!

*

Življenje eno v smrt je izročeno,
življenje novo iz krvi rojeno!

Čestitamo! Na zdar! — Prav srčno se zahvaljujemo mladim jugoslovanskim Sokolom in Sokolicam za navdušene pozdravne besede! Z delom, trudom, učenjem in ponosnim vedenjem naprej po poti kreposti za srečo in čast naše Jugoslavije!

Otroci bogatinov v Ameriki.

Otroci bogatinov v Ameriki ne delajo navadno tako kot otroci naših imovitejših ljudi, ki samo lepo živijo, prodajajo dolg čas in zapravljajo. Sin milijardarja Morgana je od 20. do 26. leta delal v denarnem zavodu svojega očeta tako kot oni, ki nima ničesar. Naučil se je uprave in postal upravitelj ene podružnice svojega očeta v Londonu. Boga-taša Rokkfelerja sin je cepil v mladosti drva, nosil vodo, samo da se je privadil vsakemu delu in premagal lenobo. Bil je knjigovodja in zapisnikar. Gospa Grinova, najbogatejša žena na svetu, ima enega sina, ki se je vzdrževal od plače, ki jo je prejemal kot pisar. Človek postane šele z delom človek. To si moramo dobro zapomniti!

Učni zavod za slepe dijake.

V Mariboru v Nemčiji so ustanovili učni zavod za slepe dijake, ki deluje že eno leto. Knjižnica šteje 1100 zvezkov v pisavi za slepce. Sedaj pripravljajo izdajo 300 nadaljnjih zvezkov. Knjige so pisane v nemščini, francoščini, angleščini, latinščini in grščini. Na zavodu so za te knjige sestavili posebne znake.

Drage gosli.

Ciganskemu prvaku in goslarju Antonu Kočeviću je nekdaj ukradel gosli, ki so vredne 42.000 kron. Te dragocene gosli so izdelali leta 1773. v Italiji.